

315 820

с. Сенча

[С.1]

Добрий день дорога редакція газети «Сільські вісті». Багато років наша сім'я любе читати цю газету, особливо в останні роки коли почалась перебудова то і газета перебудувалась. Пішла конкуренція, щоб кожна преса була як можна популярніша, цікавіша. Прочитали за 18 люте біль душі людської «Твориться книга-меморіал «33-й: Голод.» Це наш загальний біль, спільне горе. Як ми зрозуміли що підготувив до друку ці листи Олександр Матійко, а можливо це тільки вірш його. А взагалі буде прозьба до всіх кореспондентів. Ми розуміємо, що гласність, свобода слова і т.ж. Але все повинно бути в приділі рамок і додержуватись букви закону треба інакше буде хаос, анархія. Навіщо розлагати маси і писати фальшиві листи і тим паче їх публікувати. Анонімщикам червоне світло. Це вони із «Сталінської» області затортували понад 40 мільйонів людей, то чому ми повинні читати

[С.2]

таку пакість, адже це кощунство над тими людьми котрі не стали в ряди підлабузників, ханиг, горе активістів, а мали одну ціль і мету – це совість, справедливість, а ми повинні цій гнилій, ядовитій минулості давати місце в газетах і читати їхнє кощунство над усім святим, над вірою і правдою. Ні, в нашому суспільстві не повинно бути місця таким «хлопам-активістам». Адже це омела паразити котрі пристосовуються до любої власті. Як і омела на дереві п'є соки і дерево всихає, а вона вічно зелена. Ось і «хлопи-активісти» жили і відбирали все до крихти, зернини і ходили як тузи, а люди пухли, гинули, деякі ноги їм цілували не ради себе, а ради своїх крихток дітей, котрі не могли це говорити бо не вміли, а їсти хотіли, бо ще не бачили життя і не змогли побачити. Я родився в 1946 році.

Пам'ятаю

[С.3]

смерть сталіна в 1953 році. Багато плакало людей, але плакали не від жалю, а від страху, бо в страху очі великі ми ще тоді не розуміли всього цього

в 1-му класі Нам було по 7-8 років але цей день закарбувався на все життя і ті траурні дні що не йшли до школи. Тоді все розміли про себе, а говорити боялись, хоча сталіна вже не було, але зашпори ще не відійшли від страху того що люди натерпілись.

Так що не те що прохання, а вимога не треба друкувати таких листів від отих «хлопів-активістів» щоб ці нелюди не могли торжествувати, «а всетаки бояться нас, пичатають і наші пісьма за батька сталіна» Не пишу з великої літери бо не заробив він цього. Про деякі вчинки сталіна я ще знав в 1961 роки коли зарубіжні радіостанції передавали уривки з книг його дочки Світлани Алілуєвою Пишіть побільше минуле історії. Хто підказав

[С.4]

Маленкову, щоб зняли податок з людей. Тоді Маленков був для людей як світило, Бог. Не треба було більше шкури нести з обдертого кабана до заготовача за крейду, чи керосин. Але трохи дали дихнути, а зовсім вожжі не попускали, бо багато ще лишилось ось таких «хлопів-активістів» Так що не бійтесь їх і не поощряйте їх. Їх навпаки треба тортувати, щоб історія більше не повторялась «ГОЛОД-33-1!» З повагою вся наша сім'я

Наш адрес

315 830 с. Сенча

Лохвицького р-ну

Полтавської обл.

Твердоступ Віктор Олександрович